

tallet af overlevende Børn pr. Ægteskab, men at det ogsaa paavirkes af den Forøgelse, der fremkommer ved Arv efter Bedsteforældre, ved Nedarv til Sidelinier, ved Legater o. s. v. En gennemsnitlig Arvelod af denne Størrelse giver for de 4 Klasser henholdsvis 2,2 pCt., 5,2 pCt., 8,2 pCt. og 11,2 pCt.; men som ovenfor anført mener man at kunne se bort fra sidstnævnte Procent og regne fjerde Klasses Afgift, paa Grund af de tilladte Nedsættelser, som liggende midt imellem anden og fjerde Klasses Afgift (5,2 og 11,2), altsaa = tredje Klasses 8,2 pCt.

Herefter faas

Klasse A.....	1,658,800 Kr.
— B.....	1,144,000 —
— C. (og D.)	1,033,200 —
ialt... 3,836,000 Kr.	

Afgiftsbeløbet bliver altsaa rundt $3\frac{5}{6}$ Million Kr. — Hvorvidt man vil naa til et saadant Beløb er, som foran fremhævet, selvfølgelig meget usikkert, men selv om de enkelte Led af Beregningen ikke holde Stik, tør man haabe paa, at hvis der nogle Steder skulde vise sig at være regnet for højt, vil der andre Steder være regnet for lavt, og man skal i saa Henseende endnu gøre følgende Bemærkning. Der blev jo ovenfor foretaget en væsentlig Nedsættelse af det aarlige Arvebeløb under Hensyn til, at de 4,4 Milliard, Formuen var anslaaet til, rimeligvis vilde falde med et mindre Beløb i Arv i den nærmere Fremtid, med et større senere. Men paa den anden Side har denne nærmere Fremtid en fiskal Vinding, man senere hen vil gaa tabt af; thi da Lovforslaget forudsætter, at Afgiften, hvor den overlevende Ægtefælle bliver hensiddende i uskiftet Bo, skal erlægges straks (jfr. Lovforslagets § 14), vil Statskassen altsaa indtil videre faa Afgiften baade fra Fortidens uskiftede Boer, efterhaanden som de skiftes, og fra de Boer, der i hvert løbende Aar forblive uskiftede hos den efterlevende Ægtefælle, men denne Dobbeltindtægt vil selvfølgelig forringes mere og mere, alt som Aarene gaa. Den kan imidlertid godt indtil videre være af ret stor Betydning, og da der i øvrigt ikke er taget Hensyn til den i de ovenstaaende Beregninger, forøges herved Rimeligheden for, at det nysnævnte Udbytte af Afgiften ikke er anslaaet for højt. Da Arveafgiften hidtil har indbragt ca. $1\frac{1}{3}$ Million Kr. aarlig, skulde Merudbyttet, hvis Afgiftens fremtidige Udbytte bliver ca. $3\frac{5}{6}$ Million Kr., altsaa blive $2\frac{1}{2}$ Million Kr. aarlig.

Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Som allerede fremhævet i de indledende Bemærkninger har man ikke blot foreslaaet en Ændring af Afgiftsatserne, men tillige adskillige Ændringer i de bestaaende Regler med Hensyn til Afgiftens Beregning og Opkrævning, og da disse Ændringer paa gennemgribende Maade paavirke hele Systemet for Afgiftsberegningen, ere de ældre Afgifter udtrykkelig ophævede, medens de ældre Bestemmelser, som fremdeles skulle blive bestaaende, ere optagne i Lovforslaget.

Til § 2.

Med Hensyn til Afgiftens Beregning efter Arvingernes Slægtskabsforhold til Arveladeren, har man ment at burde erstatte den Tredeling, som i Henhold til Loven af 19. Februar 1861 for Tiden er gældende, med en Firdeling, ved hvilken der til 1ste Klasse henregnes Arveladerens Ægtefælle og Descendens, til 2den Klasse hans Forældre og disses Descendens, for saa vidt den ikke tillige er Arveladerens, til 3die Klasse Arveladerens Bedsteforældre og disses Descendens, for saa vidt den ikke tillige er Arveladerens eller hans Forældres, medens der til 4de Klasse henregnes alle Personer, der ere fjærnere beslægtede med Arveladeren eller slet ikke beslægtede med ham. Endelig har man ment med Hensyn til Arveafgiften at burde stille en Persons udenfor Ægteskab fødte Descendenter lige med hans ægtefødte, selv om de ikke have nogen lovbestemt Arveret efter ham, naar de dog i det enkelte Tilfælde komme til at tage Arv, hvorfor det i Loven af 19. Februar 1861 benyttede Udtryk Livsarvinger er erstattet med det mere omfattende Udtryk Afkom.

Med Hensyn til Reglen om Afgiftens Beregning efter Størrelsen af de erhvervede Arvelodder har man valgt en progressiv Skala for Beskatningen, men saaledes, at den laveste Sats rammer et og samme (laveste) Beløb i hver Arvelod, dernæst den højere Sats et og samme Tillæg til hver Arvelod, atter den følgende Sats et yderligere Tillæg o. s. fr. Man undgaar herved den Ubillighed, der ligger i, at fordi en Arvelod naar lige over en vis Grænse, den da med hele sit Beløb skal betale efter en højere Sats, end hvis den var lige under Grænsen, og i Sammenhæng hermed undgaar man mislige Bestræbelser for at bringe det Beløb, der opgives til Beskatning, hinsides den Grænse,